DZIENNIK URZĘDOWY

Ministerstwa Aprowizacji

Warszawa, dnia 30 sierpnia 1948 r.

Nr 5

T r e ś ć:

Z A R Z Ą D Z E N I A

Poz. 22.

Zarządzenie Ministra Aprowizacji

z dnia 30 czerwca 1948 r.

w sprawie zniesienia przydziałów kartkowych opału.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 27 czerwca 1946 r. o reglamentowanym zaopatrywaniu ludności w przedmioty powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 217) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Znosi się przydziały opału w ramach zaopatrzenia kartkowego.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1948 r. i jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Aprowizacji z dnia 25 listopada 1947 r. w sprawie kart opałowych (Dz. Urz. Min. Apr. Nr. 8, poz. 43) oraz §§ 24 i 66 p. b) zarządzenia Ministra Aprowizacji z dnia 12 grudnia 1947 r. w sprawie organizacji rozdziału kart zaopatrzenia (Dz. Urz. Min. Apr. z 1948 r., Nr. 1, poz. 1).

Minister Aprowizacji
(—) Wl. Lechowicz

Poz. 23.

Zarządzenie Ministra Aprowizacji

z dnia 19 lipca 1948 r.

w sprawie ustalenia cen odszkodowawczych w powszechnej sieci rozdzielczej.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 6 dekretu z dnia 27 czerwca 1946 r. o reglamentowanym zaopatrywaniu ludności w przedmioty powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 35 poz. 217) zarządzam, co następuje:

§ 1.

W razie stwierdzenia w detalicznych punktach rozdzielczych powszechnej sieci rozdzielczej braku towarów reglamentowanych, przewyższającego normy maksymalnego ubytku naturalnego, lub ujawnienia towarów zepsutych z winy punktu rozdzielczego, względnie niewyliczenia się z kuponów, zobowiązuje się punkty rozdzielcze do uiszczenia równowartości po hurtowej cenie wolnorynkowej, wyznaczonej przez Wydziały Aprowizacji Urzędów Wojewódzkich (Resort Przemysłu, Handlu i Zaopatrzenia Zarządu Miejskiego m. st. Warszawy, Wydział Aprowizacji m. Łodzi).

§ 2.

Ceny wymienione w § 1 niniejszego zarządzenia wyznacza się na podstawie ustaleń Wojewódzkich Komisji Cennikowych.

§ 3.

Odnośnie towarów z dostaw UNRRA oraz innych nie znajdujących się w obrocie wolnorynkowym, ceny wymienione w § 1 ustala się, na podstawie cen towarów, zbliżonych co do rodzaju i gatunku lub cen równoważników towarowych.

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Za Ministra
(—) *E. Iwaszkiewicz.*
P. o. Podsekretarza Stanu

Poz. 24.

Zarządzenie Ministra Aprowizacji

z dnia 29 lipca 1948 r.

w sprawie zmiany instrukcji z dnia 22 maja 1946 r. w sprawie uprawnień do kart zaopatrzenia.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 27 czerwca 1946 r. o reglamentowanym zaopatrywaniu ludności w przedmioty powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 35 poz. 217) zarządzam, co następuje:

§ 1.

W instrukcji Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 22 maja 1946 r. w sprawie uprawnień do pracowniczych, rodzinnych i dziecinnych kart zaopatrzenia (tekst jednolity ogłoszony w Dz. Urz. Min. Apr. z 1948 r. Nr 3, poz. 12) — skreśla się § 3.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1948 r.

Za Ministra
(—) *E. Iwaszkiewicz*
P. o. Podsekretarza Stanu

Poz. 25.

Okólnik Nr 23 Ministra Aprowizacji

z dnia 8 czerwca 1948 r.

w sprawie jednorazowego zaopatrzenia pozakartkowego pracowników - repatriantów

W celu przyjścia z pomocą repatriantom z zagranicy, przystępującym do pracy w przemyśle państwowym oraz w charakterze robotników portowych portu szczecińskiego, zarządzam, co następuje:

1. Repatriantom z zagranicy, przyjętym do pracy w przemyśle państwowym lub w charakterze robotników portowych portu szczecińskiego, przyznaje się jednorazowy pozakartkowy przydział żywności wg norm następujących:

	Na pracującego	Na każdego członka rodziny w wieku powyżej lat 12	Na każde dziecko do lat 12
chleba kg	2	1	1
mięsa kg	4	1	—
tłuszczu kg	1,5	1	0,5
mąki pszennej kg	1,5	1	1
mleka ltr.	—	—	2
lub czekolady kg	—	—	0,1

Przez członków rodziny rozumie się osoby, wymienione w § 10 p. A instrukcji z dnia 22.V.1946 r. w sprawie uprawnień do kart zaopatrzenia.

2. Przydziały wymienione wyżej w p. 1) wydawane będą po tych samych cenach, jak przydziały na karty zaopatrzenia.
3. Przydziały wymienione wyżej w p. 1), wydawane będą przez punkty rozdzielcze, zaopatrujące dany zakład pracy na podstawie indywidualnych zleceń wg załączonego wzoru, wystawianych przez starostwa względnie zarządy miejskie miast wydzielonych (referaty aprowizacji) właściwe dla danego zakładu pracy.

Dla pracowników repatriantów, przyjętych do pracy w zakładach zaopatrywanych przez Zrzeszenie Spółdzielni Spożywców Przemysłu Węglowego względnie przez Zrzeszenie Robotniczych Spółdzielni Spożywców, wymienione wyżej zlecenia wystawiać będą referaty aprowizacyjne właściwych zjednoczeń przemysłu, względnie, o ile chodzi o pracowników hut do zjednoczeń nie włączonych — zaświadczenia te wystawiać będą referaty aprowizacyjne tych hut.

4. Zlecenia na wydanie towarów mogą być wydawane jedynie w ciągu 1 miesiąca od daty przybycia pracownika do kraju i ważne są w ciągu 14 dni od daty wystawienia.
5. W celu uzyskania zlecenia na wydanie towarów (p. 3) pracownik obowiązany jest złożyć:
   a) zaświadczenie (w oryginale lub w poświadczonym odpisie) urzędu repatriacyjnego, stwierdzające datę przybycia do kraju, ilość i wiek członków rodziny oraz stosunek ich pokrewieństwa do pracownika,
   b) zaświadczenie zakładu pracy, stwierdzające, że pracownik jest zatrudniony,
   c) oświadczenie własne, że poprzednio nie otrzymał jednorazowego przydziału żywnościowego, przewidzianego dla repatriantów przyjętych do pracy.

Urząd, względnie referat aprowizacyjny, wystawiający zlecenie na wydanie towarów, obowiązany jest przechowywać wyżej wymienione dokumenty wraz z kopią zlecenia.

6. Zlecenie pokwitowane przez pracownika z odbioru towarów stanowi dla punktu rozdzielczego dowód rozliczeniowy narówni ze zrealizowanymi kuponami kart zaopatrzenia. Przepisy, dotyczące postępowania ze zrealizowanymi kuponami, stosuje się odpowiednio do pokwitowanych zleceń.

Przepisy niniejszego okólnika wchodzą w życie niezwłocznie z mocą obowiązującą od 1 czerwca 1948 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą okólnik Nr. 15 L. dz. II-Ua-2808 z dnia 13 kwietnia 48 r. Wydany dla Z. C. A. i Urzędu Wojewódzkiego Szczecińskiego.

Minister Aprowizacji
(—) Wł. Lechowicz

Załącznik do okólnika Nr. 23.

(Nazwa urzędu lub biura wystawiającego)

ZLECENIE Nr. . . . .

na jednorazowy przydział żywności dla pracownika - repatrianta i członków rodziny

Punkt rozdzielczy ....
(nazwa i adres)

wyda Ob. ....
(imię i nazwisko)

repatriantowi zatrudnionemu w ....

....
(nazwa zakładu pracy)

następujące produkty po cenach sztywnych, za pokwitowanem:

Nazwa produktu i jednostka	Na 1-go pracującego	Na członków rodziny w wieku powyżej 12 lat	Na dzieci do lat 12	RAZEM (liczbą i słownie

miejscowość i data | (stanowisko i podpis wystawiającego urzędnika)

Stempel urzędu lub biura wystawiającego zlecenie

Wyżej wymienione towary otrzymałem:

....
data

....
Podpis otrzymującego

Poz. 26.

Okólnik Nr 24 Ministerstwa Aprowizacji

z dnia 14 czerwca 1948 r.

w sprawie treści i terminów ważności zaświadczeń wymaganych w zaopatrzeniu kartkowym.

Szereg przepisów instrukcji z dnia 22 maja 1946 r. w sprawie uprawnień do pracowniczych, rodzinnych i dziecinnych kart zaopatrzenia w brzmieniu ogłoszonym obwieszczeniem Ministra Aprowizacji z dnia 8 kwietnia 1948 r. (Dz. Urz. Min. Apr. Nr 3, poz: 12) wymaga przedkładania różnego rodzaju zaświadczeń, stwierdzających okoliczności, od których uzależnione jest prawo do pobierania tych kart. Stosownie do § 38 zarządzenia Ministra Aprowizacji z dnia 12 grudnia 1947 r. w sprawie organizacji rozdziału kart zaopatrzenia (Dz. Urz. Min. Apr. z 1948 r. Nr 1, poz. 1) zaświadczenia te winny stwierdzać aktualny stan faktyczny.

Mimo powyższych przepisów, ustalonym zostało podczas dokonywanych inspekcji, że karty zaopatrzenia wydawane są w wielu wypadkach bez przedłożenia wymaganych zaświadczeń, bądź też na podstawie zaświadczeń przestarzałych, bądź wreszcie na podstawie zaświadczeń nie stwierdzających tych okoliczności, od których uzależnione jest prawo do kart zaopatrzenia. Stwierdzone zostały np. fakty, że w wypadkach, gdy prawo do korzystania z karty zaopatrzenia uzależnione jest od uczęszczania do szkół, wydawano karty na podstawie zaświadczeń z ubiegłych lat szkolnych, bądź też wydawano karty wdowom i sierotom na podstawie zaświadczeń Związku Uczestników Walk o Niepodległość, stwierdzających jedynie, że dana osoba jest członkiem lub podopiecznym.

W związku z powyższym Ministerstwo poleca, co następuje:

1. Zaświadczenia wymagane obowiązującymi przepisami w zaopatrzeniu kartkowym muszą wyraźnie stwierdzać wszystkie okoliczności, od których jest uzależnione prawo do kart zaopatrzenia (np. w wypadkach przewidzianych § 7, p. B instrukcji powołanej na wstępie — nie wystarczy stwierdzenie, że dana osoba jest sierotą, musi być nadto stwierdzone, że utraciła oboje rodziców w walkach o wyzwolenie, uczęszcza do szkół powszechnych lub średnich oraz nie korzysta z opieki Państwa w zakładzie zamkniętym).
2. W wypadkach, gdy prawo do karty zaopatrzenia uzależnione jest od uczęszczanie do szkół (§ 7 p. B, oraz § 10 p. A instrukcji powołanej na wstępie) warunkiem otrzymania karty zaopatrzenia jest przedłożenie zaświadczenia szkoły, stwierdzającego, że dana osoba jest uczniem. Zaświadczenie takie jest ważne jedynie do końca danego roku szkolnego (tj. do 31.VIII. danego roku kalendarzowego).
3. Następujące zaświadczenia ważne są jedynie na 6 miesięcy, poczym winny być odnawiane:

   a) zaświadczenia o trwałej niezdolności do pracy zarobkowej, wystawiane przez lekarzy urzędowych (§ 7 p. I, § 10 p. A i J, oraz § 10 p. S powołanej na wstępie instrukcji przez lekarzy urzędowych rozumie się lekarzy powiatowych, lekarzy urzędowych przy zarządach miejskich oraz lekarzy ubezpieczalni społecznych,

   b) zaświadczenia władz skarbowych o nieposiadaniu dochodu z przedsiębiorstw handlowych lub przemysłowych (§ 7 p. D oraz § 10 p. F powołanej na wstępie instrukcji),

   c) zaświadczenia władz skarbowych o nieposiadaniu żadnych stałych dochodów oprócz renty inwalidzkiej (§ 7 p. D oraz § 10 p. O powołanej na wstępie instrukcji).
4. Następujące zaświadczenia ważne są jedynie na 3 miesiące, poczym winny być odnowione:

   a) świadectwa ubóstwa oraz zaświadczenia o niemożności skierowania do pracy (§ 10 p. J i S powołanej na wstępie instrukcji),

   b) zaświadczenia stwierdzające, że dana osoba pełni czynności przewodnika ociemniałego (§ 7 p. F powołanej na wstępie instrukcji),

   c) zaświadczenia stwierdzające, że w wypadkach przewidzianych w § 10 p. G i H powołanej na wstępie instrukcji dana osoba odpowiada wymogom ustawy z dnia 23 lipca 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla osób pozostałych po uczestnikach ruchu pod-

ziemnego i partyzanckiego, poległych w walce o wyzwolenie Polski spod najazdu hitlerowskiego (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 180) oraz dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla wdów i sierot po ofiarach wrogów demokratycznego ustroju Polski (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 294)); zaświadczenia te winny być wystawione przez referat opieki społecznej właściwego starostwa lub zarządu miejskiego miasta wydzielonego,

d) zaświadczenia o pozostawaniu bez pracy w wypadkach przewidzianych w § 10 p. F. powołanej na wstępie instrukcji.

5. Termin ważności innych zaświadczeń poza wymienionymi wyżej w punkach 2), 3) i 4) nie jest ograniczony.

6. W wypadkach, gdy władze aprowizacyjne powezmą przypuszczenie, że okoliczności stwierdzone w zaświadczeniu nie odpowiadają rzeczywistości, winny we własnym zakresie przeprowadzić dochodzenie w celu ustalenia faktycznego stanu rzeczy, lub zażądać dodatkowych wyjaśnień od władzy lub instytucji, która zaświadczenie wydała. Władze aprowizacyjne winny również żądać przedłożenia nowego zaświadczenia, nawet przed upływem terminu ważności dawnego, w wypadkach powzięcia uzasadnionego przypuszczenia, że okoliczności od których uzależnione jest prawo do kart zaopatrzenia uległy w międzyczasie zmianie.

7. Składanie osobnych zaświadczeń stwierdzających nie posiadanie gospodarstwa rolnego o powierzchni powyżej 2 ha (§ 12 p. A powołanej na wstępie instrukcji) względnie nie posiadanie przedsiębiorstwa prywatnego (§ 12 p. C powołanej na wstępie instrukcji) nie jest zasadniczo wymagane. Natomiast prowadzący meldunki oraz zarządy gminne i miejskie winny bezwzględnie przestrzegać, aby posiadaczom wyżej wymienionych gospodarstw i przedsiębiorstw, nie uprawnionym do kart zaopatrzenia, nie wydawać kart wymienionych.

W razie uzasadnionego przypuszczenia, że dana osoba jest jednak posiadaczem gospodarstwa rolnego o powierzchni użytkowej ponad 2 ha lub przedsiębiorstwa prywatnego, władze aprowizacyjne mają prawo żądać przedłożenia zaświadczenia zarządu gminnego lub miejskiego w miejscu zamieszkania uprawnionego, iż wymienione okoliczności nie zachodzą.

W wypadkach, gdy posiadacz gospodarstwa rolnego ubiega się o karty zaopatrzenia, twierdząc, że przestrzeń użytkowa posiadanego gospodarstwa nie przekracza 2 ha, — koniecznym jest przedłożenei zaświadczenia zarządu gminnego lub miejskiego, stwierdzającego przestrzeń użytkową danego gospodarstwa. Zaświadczenia te ważne są na okres 6 miesięcy.

8. Stosownie do §§ 38 i 43 powołanego na wstępie zarządzenia w sprawie organizacji rozdziału kart zaopatrzenia, zaświadczenia wymagane od osób otrzymujących karty zaopatrzenia za pośrednictwem zakładów pracy winny być przechowywane w zakładzie pracy i przedkładane do wglądu biurom rozdziału kart przy każdorazowym pobieraniu kart zaopatrzenia. Natomiast zaświadczenia osób pobierających karty zaopatrzenia bezpośrednio z biur rozdziału kart (§ 46 powołanego na wstępie zarządzenia) lub za pośrednictwem prowadzących meldunki (§ 47 tegoż zarządzenia) winny być przechowywane w biurach rozdziału kart.

9. Przy najbliższym rozdziale kart zaopatrzenia należy zażądać nowych zaświadczeń od tych osób, których zaświadczenia są przestarzałe lub nie stwierdzają wyraźnie tych okoliczności, które w myśl instrukcji winny być w zaświadczeniu stwierdzone.

10. Urzędy wojewódzkie oraz starostwa winny dokładnie poinformować te władze i instytucje, które najczęściej wydają zaświadczenia wymagane w zaopatrzeniu kartkowym (a więc referaty opieki społecznej, Związek b. Więźniów Ideowo-Politycznych, Związek Uczestników Walk o Niepodległość), — jakie okoliczności muszą być stwierdzone w wydawanych przez te władze i instytucje zaświadczeniach, jaki jest termin ważności tych zaświadczeń, oraz uprzedzić, że zaświadczenia nie odpowiadające tym wymaganiom nie będą uznawane dla celów aprowizacyjnych.

Okólnik niniejszy odnosi się do Z. C. A. jedynie w zakresie zaświadczeń, od których w poszczególnych wypadkach uzależnione jest prawo członków rodzin pracowników do zaopatrzenia kartkowego.

Z-ca Dyr. Dep. Ekonom.

(—) *Mgr. R. Dobrzyński*

Poz. 27.

Okólnik Nr 25 Ministra Aprowizacji
z dnia 16 czerwca 1948 r.
w sprawie weryfikacji uprawnień aprowizacyjnych.

Wyniki dokonywanych inspekcji oraz analiza ostatnio przeprowadzonej ankiety o podziale na grupy osób zaopatrywanych w kartki dowodzą, że znaczna ilość osób w dalszym ciągu bezprawnie otrzymuje karty zaopatrzenia. Przyczyną tego stanu rzeczy, który naraża Skarb Państwa na straty sięgające conajmniej wielu dziesiątków milionów złotych miesięcznie, jest niedbalstwo względnie niedopuszczalna samowola władz aprowizacyjnych w terenie, które nie posiadają należycie usystematyzowanych przepisów o uprawnieniach aprowizacyjnych albo przepisów tych nie znają, bądź też świadomie odnośnych przepisów nadużywają, ulegając presji zainteresowanych czynników miejscowych.

W celu ułatwienia pracy władzom aprowizacyjnym w terenie, Ministerstwo Aprowizacji w ostatnich miesiącach wydało drukiem zaktualizowane przepisy dotyczące organizacji rozdziału kart zaopatrzenia (Dz. Urz. Min. Apr. z 1948 r., Nr 1, poz. 1) oraz uprawnień do kart zaopatrzenia (Dz. Urz. Min. Apr. z 1948 r. Nr 3, poz. 12), zaopatrzyło w te przepisy wszystkie biura rozdziału kart zaopatrzenia, zaś pismem okólnym z dnia 4.V.48 r. Nr II-Ua--3307 poleciło zaprowadzenie we wszystkich urzędach aprowizacyjnych systematycznego zbioru aktualnych przepisów normatywnych. Wobec uporządkowania obowiązujących przepisów, żaden urząd aprowizacyjny nie może się tłumaczyć ich brakiem lub nieznajomością, zaś Ministerstwo Aprowizacji będzie ze specjalną surowością ścigać samowolę w zakresie kart zaopatrzenia.

Jako jedno z głównych zadań aparatu aprowizacyjnego na miesiąc lipiec br., stawiam obowiązek przeprowadzenia dokładnej weryfikacji uprawnień do kart zaopatrzenia (podstawowych i dodatków).

W okresie tym wszelkie biura rozdziału kart, starostwa oraz zarządy miejskie miast wydzielonych obowiązane są we własnym zakresie przeprowadzić kontrolę rozdziału kart zaopatrzenia wydanych na m-c lipiec br. i przy rozdziale kart na m-c sierpień br. bezwzględnie wyeliminować osoby, którym karty wymienne lub zaopatrzenia nie przysługują. Prowadzących meldunki, oraz kierowników zakładów pracy, winnych zamieszczania osób nieuprawnionych w wykazach mieszkańców względnie wykazach pracowników, należy pociągnąć do odpowiedzialności karnej w trybie administracyjnym, a w wypadkach poważniejszych — kierować wnioski o ukaranie do Komisji specjalnej dla walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym lub do władz prokuratorskich. O wykrytych nadużyciach w zakresie rozdzielnictwa kart zaopatrzenia, pociągnięciu winnych do odpowiedzialności oraz wymierzonych karach, Urzędy Wojewódzkie winny podawać komunikaty do prasy.

W planach pracy Oddziałów Inspekcji w Wojewódzkich Wydziałach Aprowizacji na miesiąc lipiec br. należy na pierwsze miejsce wysunąć kontrolę uprawnień do kart zaopatrzenia. W miesiącu lipcu zostanie przeprowadzona wzmożona kontrola uprawnień aprowizacyjnych również przez inspektorów Ministerstwa.

W wypadkach stwierdzenia nieprawnego wydawania kart zaopatrzenia, urzędnicy odpowiedzialni za to bezpośrednio lub za brak nadzoru będą z całą bezwzględnością pociągani do odpowiedzialności dyscyplinarnej i karnej.

Do dnia 15 sierpnia br. Urzędy Wojewódzkie, zarządy miejskie w Warszawie i w Łodzi oraz Z. C. A. złożą do Ministerstwa Aprowizacji, Departament Ekonomiczny i Departament Inspekcji, sprawozdanie w 2 egzemplarzach ze wskazaniem, jakie ilości kart zaopatrzenia poszczególnych kategorii zostały wyeliminowane w wyniku weryfikacji uprawnień. Osobno należy podać ilości kart wyeliminowanych na skutek wewnętrznej kontroli ze strony biur rozdziału kart starostw i zarządów miejskich miast wydzielonych, osobno zaś ilości wyeliminowane w wyniku kontroli ze strony organów wojewódzkich.

Przed przystąpieniem do akcji weryfikacyjnej wszystkie organa aprowizacyjne winny dokładnie przestudiować obowiązujące przepisy i zwrócić baczną uwagę, aby w związku z tą akcją nie pozbawiać kart zaopatrzenia osób, którym karty te istotnie przysługują, gdyż wywołałoby to uzasadnione rozgoryczenie i byłoby nie mniej szkodliwym niż bezprawne wydawanie kart.

Okólnik niniejszy należy niezwłocznie rozesłać do wszystkich starostw i zarządów miejskich miast wydzielonych. Ponadto treść okólnika należy omówić na najbliższych odprawach w urzędach wojewódzkich.

Minister Aprowizacji
(—) Wł. Lechowicz

Poz. 28.

Pismo okólne Ministerstwa Aprowizacji

z dnia 11 maja 1948 r.

w sprawie przechowywania zarządzeń, instrukcji, okólników i pism okólnych w sprawach rozdzielnictwa kart zaopatrzenia.

Podczas inspekcji wielokrotnie stwierdzonym zostało, że biura rozdziału kart, a nawet starostwa i urzędy wojewódzkie, nie przechowują w sposób systematyczny i przejrzysty obowiązujących przepisów, dotyczących rozdzielnictwa kart zaopatrzenia oraz kart odzieżowych i opałowych. Stan ten powoduje liczne nieprawidłowości w rozdzielnictwie kart, a w szczególności — wydawanie kart osobom nie uprawnionym.

W związku z powyższym Ministerstwo poleca, co następuje:

We wszystkich urzędach wojewódzkich, starostwach, zarządach miejskich i biurach rozdziału kart winny być w osobnych teczkach przechowywane obowiązujące akty normatywne (zarządzenia, instrukcje, okólniki i pisma okólne) dotyczące:

a) uprawnień do kart zaopatrzenia,
b) uprawnień do dodatków aprowizacyjnych („M“, „C“ i ew. inne)
c) uprawnień do kart odzieżowych oraz zasad ich rejestracji,
d) kart opałowych,
e) organizacji rozdziału kart zaopatrzenia (zarządzenie podstawowe ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Aprowizacji Nr 1, poz. 1 z 1948 r.),
f) różnych przepisów, dotyczących norm i uprawnień aprowizacyjnych.

Dla każdej z wyżej wymienionych grup akt normatywnych winna być założona osobna teczka, przy czym aktów normatywnych o charakterze ogólnym (zarządzenia, instrukcje, okólniki i pisma okólne) nie należy mieszać z korespondencją bieżącą, dotyczącą poszczególnych osób lub zakładów pracy.

O ile w urzędzie kilku pracowników opracowuje dany rodzaj spraw kartkowych, każdy z nich winien być w posiadaniu teczki, zawierającej odnośne przepisy.

W wymienionych wyżej teczkach winny znajdować się tylko przepisy aktualnie obowiązujące. W razie uchylenia w całości jakiegokolwiek zarządzenia, instrukcji, okólnika lub pisma okólnego, należy zrobić na nim odpowiednią adnotację ze wskazaniem nazwy, daty i numeru aktu uchylającego oraz wyjąć z teczki i odłożyć do archiwum. W wypadkach, gdy tylko poszczególne przepisy aktu normatywnego zostają uchylone, zmienione lub wyjaśnione, należy obok danego przepisu zrobić na marginesie odpowiednią adnotację z powołaniem aktu uchylającego, zmieniającego lub wyjaśniającego.

Obowiązkiem urzędów wojewódzkich jest dopilnowanie, aby powyższe polecenia były ściśle stosowane.

Podczas dokonywania inspekcji będzie zwrócona szczególna uwaga na ściśle przestrzeganie powyższych poleceń.

Polecenia powyższe stosują się odpowiednio również do organów rozdziału kart zaopatrzenia, podległych Zjednoczonym Centralom Aprowizacyjnym.

Z-ca Dyr. Dep. Ekonom.
(—) Mgr. R. Dobrzyński

Poz. 29.

Pismo okólne Ministerstwa Aprowizacji

z dnia 11 maja 1948 r.

w sprawie kart zaopatrzenia serii „Zg“, kart opałowych na III kwartał, oraz kart zaopatrzenia dla pracowników Polskich Zakładów Zbożowych.

Ministerstwo Aprowizacji zawiadamia, że poczynając od lipca br. wprowadza, oprócz zwykłych kart zaopatrzenia kat. I i IR, karty kat. I i IR „serii Zg“.

Karty serii „Zg“ należy wydawać następującym grupom osób uprawnionych do zaopatrzenia na podstawie obowiązujących przepisów:

a) korzystającym z zaopatrzenia przez R.C.A.,
b) pracownikom przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“,
c) nauczycielom szkół powszechnych, gimnazjów, liceów i szkół zawodowych,
d) pracownikom zakładów pracy należących do gałęzi przemysłu zaopatrywanych

przez R.C.A., które jednak na podstawie p. 1) okólnika Nr 10 z dnia 13 marca 43 r. w sprawie realizacji zaopatrzenia w drobnych zakładach pracy przeszły na zaopatrzenie przez powszechną sieć rozdzielczą z uwagi, że ilość pracowników uprawnionych do zaopatrzenia przez R.C.A. nie przekraczała w danej miejscowości 40 osób,

e) pracownikom zakładów pracy, które dawniej były zaopatrywane przez R.C.A., lecz na podstawie p. 2) powołanego pod d) okólnika dobrowolnie przyszły na zaopatrzenie przez powszechną sieć rozdzielczą.

Na karty kat. I i IR serii „Zg" przypadają te same normy przydziałów jak na zwykłe karty kat. I, względnie IR. Odrębne karty serii „Zg" zostały wprowadzone jedynie w tym celu, aby stworzyć możność pełnego pokrycia norm kartkowych dla najważniejszych grup pracowniczych, nawet w wypadku, gdyby normy te nie mogły być całkowicie pokryte dla wszystkich posiadaczy kart kat. I i IR. Ewentualne różnice w pokryciu kart zwykłych oraz serii „Zg" będą podawane do wiadomości władz aprowizacji w miesięcznych planach zaopatrzenia.

W związku z wprowadzeniem kart serii „Zg" znosi się poczynając od lipca br. odrębne karty kat. I i IR z nadrukiem „RCA".

W formularzach kartotek i rozliczeń należy wprowadzić odpowiednie poprawki, zastępując znak „RCA" znakiem „ser. Zg".

Jednocześnie Ministerstwo zawiadamia, że przy rozdziale kart zaopatrzenia na lipiec 1948 r. karty opałowe na III kwartał br. rozdzielane nie będą. Co do kart opałowych na III kwartał urzędy wojewódzkie (zarządy miejskie) otrzymują zarządzenia w czasie późniejszym.

Pracownikom Polskich Zakładów Zbożowych karty zaopatrzenia nie przysługują.

Z-ca Dyr. Dep. Ekonom.
(—) Mgr. R. Dobrzyński

Poz. 30.

Pismo okólne Ministerstwa Aprowizacji

z dnia 5 czerwca 1948 r.

w sprawie rejestracji kart odzieżowych.

Zmieniając dotychczas stosowaną interpretację § 4 zarządzenia z dnia 24 stycznia 48 r. w sprawie zasad rejestracji i realizacji kart odzieżowych (Dz. Urz. Min. Apr. Nr 2, poz. 4), Ministerstwo wyjaśnia, że dla uzyskania prawa rejestracji karty odzieżowej, nie jest koniecznym przepracowanie w t y m s a m y m zakładzie pracy okresu przewidzianego w § 7 p. a. tego zarządzenia. Okres ten może być przepracowany w różnych zakładach pracy uprawnionych do kart odzieżowych pod warunkiem zachowania ciągłości pracy. Ciągłość pracy należy uważać za zachowaną nawet mimo drobnych przerw między zakończeniem pracy w jednym zakładzie a objęciem jej w innym, o ile przerwy te łącznie nie przekraczają 7 dni.

Osobom, które okres przewidziany w § 4 przepracowały w t y m s a m y m zakładzie pracy, zaświadczenia o uprawnieniu do rejestracji wydają bezpośrednio zakłady pracy, zgodnie z § 8 powołanego zarządzenia. Natomiast osoby, które okres przewidziany w § 4 przepracowały w różnych zakładach pracy, winny dowody swej pracy przedłożyć właściwemu starostwu względnie zarządowi miejskiemu miasta wydzielonego, który po sprawdzeniu tych dowodów wyda, w trybie przewidzianym w § 9 powołanego zarządzenia, zaświadczenie o uprawnieniu do rejestracji.

Z-ca Dyr. Dep. Ekonom.
(—) Mgr. R. Dobrzyński

TŁOCZONO Z POLECENIA MINISTRA APROWIZACJI

DO NABYCIA: MINISTERSTWO APROWIZACJI — WARSZAWA, CHOCIMSKA 28. CENA ZŁ. 25,—.

Nr 459 Spółdz. Wydawn. „WIEDZA". Druk. Nr 8. W-wa, Piusa XI Nr 15. — 2000. B- 53888